
Studenti opět protestují

Studenti opět protestují

2.2.2012 18:10 ČRo 6 Zpráva
Lída RAKUŠANOVÁ, moderátorka

Studenti opět protestují. Dnes v Plzni před tamní právní fakultou a pod heslem "Nerušte fakultu, zrušte neobjektivní akreditační komisi". Byly jich stovky a podepisovaly prohlášení na adresu ministerstva školství. Svolali se přes sociální síť, kde se objevila i různá hesla namířená proti šéfce akreditační komise Vladimíře Dvořákové. Komise včera navrhla neprodloužit fakultě pětiletý magisterský program. Na detailní stanovisko akreditační komise škola zatím čeká. Na pondělí svolala rektorka univerzity Ilna Mauricová mimořádné jednání. Univerzita bude muset začít řešit, co se studenty. Komisaři jí dali čas do konce října, aby mohli být převedeni na jiné fakulty. Jejich představitelé ale poukazují na to, že právnické fakulty jsou plné a přesun studentů z Plzně by přinesl řadu problémů. Podle děkanky brněnských práv Naděždy Rozehnalové situace vyžaduje systémové řešení, na němž se budou podílet jak Západočeská univerzita, tak ministerstvo školství. O případných přestupech podle ní nelze jednat s jednotlivými studenty. Podle vyjádření děkana pražské právnické fakulty Aleše Gerlocha pro dnešní Mladou frontu DNES nedokáže žádná fakulta v Česku přijmout naráz dvě stě, pět set nebo i více studentů. Bývalý ředitel odboru vysokých škol na ministerstvu školství Jiří Nantl uvedl jako možnost, že by plzeňské studenty převzala Univerzita Karlova, jež by se stala garantem výuky, ale učilo by se v zázemí plzeňské fakulty. Akreditační komise fakultě neprodloužila akreditaci mimo jiné proto, že nedokázala vytvořit stabilní a kvalifikovaný sbor vlastních akademických pracovníků. Šéfka komise Vladimíra Dvořáková uvedla, že minimálně rok a půl komise konstatuje zhoršování situace na fakultě. A situace se nezlepšila. Problémy plzeňských práv se táhnou od podzimu 2009, kdy vypukl skandál s podivným přijímáním studentů, opsanými pracemi a nestandardně rychlým studiem. Komentuje Ondřej Konrád.

Ondřej KONRÁD, redaktor

Pozorováno zvenčí je to už více než dva a půl roku trvající fraška o několika dějstvích. Sloužit by mohla jako předloha k filmovému podobenství o neduzích postkomunistické společnosti a byla by v ní řada absurdně komických momentů a také takových postav. Přitom ovšem reálných, ne nadsazených, jaké plzeňskou právní fakultou skutečně prošly, a to v rozhodujících funkcích. Dávno už jejími zaměstnanci nejsou, ale přesto na ní mají stále vliv, do slova likvidační. Protože když s šílenými protektorskými poměry na škole, které zavedla skupina bývalých vedoucích pedagogů, nedokázal nebo nechtěl dokázat nikdo pohnout, nezbylo akreditační komisi než sáhnout ke krajnosti. Zrušením oprávnění k magisterskému programu, což se týká více než patnácti stovek studentů, podle všeho fakulta končí. Může sice podat rozklad proti verdiktu komise, ale to na věci nic nezmění. Učit se v magisterském programu přestane koncem října. Stejně jako škola podala rozklad proti tomu, že od loňska nemůže udělovat doktorské tituly. Protest se administrativně projednává, ale žádné nové JUDry fakulta zkrátka neprodukuje. Rozklad nerozklad. A pokud jde o čerstvé zrušení magisterského programu, pak někteří pedagogové a demonstrující studenti nemohou přece sami věřit tomu, že verdikt komise zvrátí. Jak už v médiích naivně zaznělo. Anebo doufat, že ministerstvo školství dokonce závěr komise nebude uznávat. Samozřejmě se ovšem Západočeská univerzita může pokusit ještě školu jakoby znovu postavit. Ale to je jiná, dost dlouhodobá a také finančně nákladná věc. V této chvíli je jasné, jedna etapa neslavně končí. A přitom tomu tak nemuselo být. Stačilo zřejmě, aby přechodný děkan, tehdy minulý a opět příští ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil, který rozeklanou fakultu přišel dát jakžtakž dohromady po následcích skandálu s opisováním a hlavně četnými rychlostudenty, za sebe při odchodu podpořil profesora Karla Eliáše. Vybral si ale jiného kandidáta, Květoslava Růžičku, který se také tvářil, že chce provést zásadní reformy a vrátit škole čest i prestiž. Ale k tomu nejen nedošlo, podle mnohých se za Růžičky situace dokonce zhoršila. A vloni, když hrozba odebrání akreditačních dostávala jasné obrysy, odešel z fakulty nejen Eliáš a spolu s ním dva další významní profesori a dva docenti, ale ještě i zhruba pětadvacítka podobně rozčarovaných pedagogů. To byla rozhodně velmi citelná rána. Však krajně znepokojená rektorka Západočeské univerzity apelovala na Růžičkovo vedení s tím, že už není za pět dvanáct, ale minuta po dvanácté. Jenomže nestalo se nic. Když nepočítáme, jak děkan zmizel loňského podzimu na několik dnů v lesích na Šluknovsku, kde jej pak našla policie a on nedlouho poté rezignoval. Proč ovšem Pospíšil preferoval Růžičku před uznávaným

Eliášem, mimo jiné autorem nového občanského zákoníku, který už během divoké éry děkana Zachariáše, proděkanů Kindla a Tomažiče a dalších, proti mnohému protestoval a působil jako záruka změn, je těžké hádat. Možná Pospíšil Růžičkovi skutečně uvěřil dobré úmysly, ale je také možné, jak tu a tam někdo naznačuje, že si přece jen úplně netroufl plzeňská práva rozvrátit a dopustit, aby se vážně přezkoumávaly mnohé podezřelé tituly, neboť o to údajně nestál Roman Jurečko z Pospíšilem dlouhodobě kooperující vlivný regionální politik ODS, o kterém se běžně hovoří coby o jednom z příslovečných kmotrů. Jurečka by totiž nerad, aby o tituly doktorů práv přišli lidé, s nimiž je úzce provázán. Jenomže to je samozřejmě jen spekulace. I když zase ne tak nepředstavitelná. Buď jak buď, Růžička coby reformátor naprosto zklamal a minimálně to, že vsadil na nesprávnou osobu Pospíšilovi odpárat nelze. Přestože z toho pro něho nic neplyne. Aktuální nyní bude, co se stane s plzeňskými studenty. Ty by samozřejmě mohly absorbovat fakulty v Praze, Brně nebo Olomouci, ale odtud zatím zní hlasy, že je třeba nejprve zjistit, na jaké úrovni bylo vlastně plzeňské studium. Teoreticky je tedy možné, že plzeňští budou muset něco dohánět a škola se jim prodlouží. Že je pro ně zánik fakulty vůbec po mnoha stránkách nepříjemný, je samozřejmě jasné. Přesto je třeba poznamenat, že aspoň část z nich má ale také podíl na zakonzervování neutěšeného stavu. Veřejnost si totiž docela dobře pamatuje, že někteří přece stáli za Zachariášovým vedením a při volbách do akademického senátu naopak byli proti reformistům. Možná, že ti samí dnes rozhořčeně protestovali před budovou fakulty, jako kdyby ani po oněch dvou a půl letech nepochopili, o co v neuvěřitelné kauze plzeňských práv vlastně šlo.

Lída RAKUŠANOVÁ, moderátorka

Tolik Ondřej Konrád.